

SOGNEPRESTENS PREKEN

HØYTID FOR HERRENS ÅPENBÅRING

Kjære menighet

Dagens feiring er inspirert av tre vismenn som kom utenfra Israels



geografiske grenser for å møte Jesusbarnet i Betlehem. Sammen med Kirken minnes vi disse anonyme pilegrimer med hjertevarme siden de representerer alle folkeslag som nærmer seg Jesus, "det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden" (Jo 1:9). Det var deres ivrige våkenhet og seriøse innsats som virkeliggjør det som profeten Jesaja har forutsagt sju århundre før: «Over deg stråler Herren frem, hans herlighet åpenbares over deg. Mot ditt lys skal folkeslag vandre, konger skal gå imot din solrenningsglans. Løft dine øyne og se deg om! De samler seg alle og kommer til deg» (Jes 60:2-3).

Evangeliet er den gode nyhet som erklærer at Guds frelse i Jesus Kristus har tatt seg en universell dimensjon: «Det som tidligere tiders mennesker aldri har fått kjennskap til, er blitt åpenbart: at hedningene, gjennom Kristus Jesus og ved hans Evangelium, har del i arven, hører med til det samme legeme og har del i Løftet» (Ef 3:5-6). Slik har Paulus villet sammenfatte hele kristne forkynnelse i dagens andre lesning. I sin enbårne Sønn som ble menneske har Gud blitt synlig og tilgjengelig for mennesker. Det menneskevordne Ord, Jesus Kristus, er imidlertid i seg

selv et sakrament, nemlig det største mysterium som krever av alle mennesker en skikkelig innsats og en fullstendig vandring fra sin egen lokalitet, sin egen kultur og opprinnelse for å møte ham.

Dagens adelige gjester er kalt stjernetydere, ifølge deres opplysning som har forskrekket Herodes og Jerusalems innbyggere: «Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett hans stjerne i Østen, og er kommet for å hylde ham» (Mt 2:2). Det er ingen tvil om at deres arbeid med astronomi har vært vellykket. Beviset er at de har oppdaget den merkelige stjernen som har ført dem til Jerusalem. Men da de nærmer seg målet vet de at deres vitenskapelige kunnskap ikke er nok for å nå den sannhet som ville bli formidlet dem. Derfor må de benytte seg av en annen slags kunnskap. Det var denne særlige kunnskap, som har rot i guddommelig veiledning, den hellige Skrift, som fører dem videre til det møtet med Guds Sønn.

Derved gir vismennene et mønster til alle de som med kunnskap vil nærme seg sannhet. Sannhet er ett. Alle kunnskaper utvikler seg i den samme retningen, nemlig fører de til den ytterste Sannhet som er Gud selv, med en betingelse, nemlig man må være nøye og ærlig med orden til kunnskapene. Dagens mennesker har sikkert mye mere kunnskap på mange områder enn de tidligere generasjoner. Men ingen tør å si at vi nå er bedre enn våre forfedre når det gjelder de åndelige innstillinger, den guddommelige kunnskap. Årsaken er at sannhetenes orden har ikke blitt respektert. Dagens mennesker har forlatt gjeterens enkelhet, men har ikke nådd de tre stjernetyderes sanne visdom. Stjernetyderne anerkjente at de visste mye, men ikke alt. Dagens mennesker tror at de med fornuft og vitenskapelige oppdagelser kan opplyse alt. Denne fristelsen gir

dagens mennesker en falsk tilfredsstillelse, som holder dem langt borte fra den hele og fulle sannhet, ettersom "nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus" (Jo 1:16).

«De lyttet til kongens ord og drog avsted» (Luk 2:9), slik har Matteus medelt om tre stjernetydere etter at de har fått orienteringen fra Herodes vismenn. Kunnskap alene er selvsagt ikke nok til å drive disse fremmede pilegrimer fra fjerne himmelstrøk til Jerusalem. Det måtte være den dype forventningen og en sterk overbevisning som har tvunget dem på veien. De gavene som de tok med seg er bevis på den begeistring som disse menn har gjemt i hjerte. De tok sin eventyrlige tur på alvor og var villige til å betale alt for det. Det var grunnen til at de måtte gripe tak i kong Herodes' slott, hvor de tror at de kunne få den beste og sikreste opplysning om "jødenes konge som nå er født" (Mt 2:2). For yppersteprestene og folkets lovkyndige er kunnskapen om at Messias blir født "i Betlehem i Judea" (Mt 2:5) er blitt brukt som et redskap til å få kongens tillit. For Herodes er denne viktige informasjonen en advarsel i tide, som hjelper ham til å tilintetgjøre frykten for sitt kongedømmes fremtid. Men for disse åpenhjertige pilegrimer er denne meldingen et tjenlig middel som de trenger for å gjenkjenne Guds Sønn i menneskets skikkelse.

Kjære menighet

Stjernetydernes vandring mot Betlehem for å lete etter Jesusbarnet minner oss om at kristen tro først og fremst er et engasjement, en bevegelse. Kunnskap må føre til handling. Tro og gjerning går sammen. Den sanne tro krever et grunnleggende avgjørelse i livet. Guds

åpenbaring i Jesus må alltid være for oss noe som angår hele vår eksistens.

Av og til ser vi at det dypt i våre hjerter ligger noen selvtilfredsfølelser, nemlig ser vi oss som folk som "eier" sannhet ettersom den lengste og dypeste religiøse tradisjon har blitt gitt oss i vårt samfunn, i våre familier. En slik tankegang må ikke herske over vårt kristne liv. Husk hva som skjedde med Herodes og de religiøse rådgivere i Jerusalem: Kunnskap og nærhet hjalp ikke mye. Den ekte kristen tro krever en åndelig lydighet og en eksistensiell handling. Det er farlig med den tendens som anser troen som en selvfølge. Om dette har Johannes Døperen motsagt kraftig mot sine samtidige: «Og kom ikke og si: Vi har Abraham til far. For jeg sier dere: Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene.» (Luk 3:8). Vi er ikke katolikker eller kristne på grunn av opprinnelsen eller egen fortjeneste. Men å være kristne på riktig måte er å la seg lede av Guds Hellige Ånd til stadig å gå avsted for å finne Gud, et mål som vi stadig må oppdage på nytt gjennom hele livet. Amen.